

Svar mere end een Gang, kunne de ogsaa meget godt faa det. Den Gang jeg gennemførte Forbedringen af Løjtantslønningerne paa Rigsdagen, blev det fra alle Sider forudsat, at det var en midlertidig Lønningsforbedring, der skulde afløses af en gennemgaaende Lønningslov, saa snart de organisatoriske Love paa Forsvarsvæsenets Omraade kom til Behandling. Det var Forudsætningen fra alle Sider, og denne Forudsætning har jeg holdt mig efterrettelig og vil fremdeles gøre det. Nu er det min Tro, at de organisatoriske Love ville komme til Behandling i næste Rigsdags-samling, og saa ville ogsaa Lønningslovene komme til Behandling. Det er mit Svar. Jeg har givet det tidligere, jeg giver det nu igen, og hvis ærede Medlemmer spørge paa ny, skal jeg saamænd gerne give det tredie Gang.

la Cour: Saa vil jeg gerne have det tredie Gang. De organisatoriske Love skulle for — ja, det er for Officerernes Vedkommende, men vi se jo, at vi have faaet en Lønningsforbedring for Underofficerernes Vedkommende, og de høre vel lige saavel til Hærens Organisation som Officererne. Af hvad Grund skal saa den ene Part trækkes frem og den anden Part holdes tilbage? Det var det Spørgsmaal, jeg gerne vilde have besvaret.

Finansministeren (J. C. Christensen): Ogsaa det skal jeg gerne svare paa, skønt det er et nyt Spørgsmaal. Det har jeg ogsaa tidligere svaret paa, nemlig ved første Behandling af Underofficerslønningerne. Det vilde have været fuldkommen urigtigt, om Rigsdagen vilde have vedtaget Lønningsforbedringer for samtlige Tjenestemænd her i Landet, der stode paa samme Lønningstrin som Underofficererne, og vilde have ladet disse blive tilbage, det vilde der ikke have været god Ræson i. Derfor valgte jeg ogsaa som Forsvarsminister, da Lønningsforholdene kom under Overvejelse, at fremhæve, at skulde vi give alle Tjenestemænd af disse Klasser Lønningsforbedring, maatte man fornuftigvis tage Underofficererne med, uanset at de organisatoriske Love ikke kunde komme frem. Den samme Betragtning har jeg gjort gældende i det andet Ting, det andet Ting har sluttet sig dertil, og endnu har dette Ting ikke taget Afstand derfra. Vi have ogsaa denne Lov om Underofficerslønningerne fremme til Behandling her i Dag.

la Cour: Ja, nu kan jeg forstaa det, det er det, at de lavt lønnede Tjenestemænd have faaet Lønningsforbedring, der gør, at Underofficererne ogsaa skulle have det. Men vi se jo af de Lønningslovsforslag, der ere fremlagte, at Lønningsforholdene for nogle af deres Vedkommende, der ere dragne frem til Lønningsforbedring, ere fuldt saa gode som dem, vi finde indenfor Løjtants-, Kaptajns-, ja, selv indenfor Oberstklassen. Derfor finder jeg, at den Oplysning, den højtærede Minister gav i dette Øjeblik, og som skulde være Svar, halter i ganske overordentlig Grad og altsaa er inkonsekvent.

Finansministeren (J. C. Christensen): Fordi det ærede Medlem finder, at det halter, derfor er det jo ikke sikkert, at det halter. Stillingen er jo den med Hensyn til den almindelige Lønningslov, vi i dette Øjeblik behandle, at den Lønningsforbedring, der ydes, saa godt som udelukkende ydes til de lave Lønninger, og naar der paa et enkelt Punkt røres ved de højere Lønninger, er det kun, fordi der paa visse enkelte Punkter har været Ulighed til Stede indenfor Etaterne.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forandring i forskellige Lønningsbestemmelser m. v. ved Hæren.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1983.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.